

Barna T. Attila

Vác felé

Németh Péter Mikolának

Indul a komp
szemben
moccan a ködben
a város

Billen a dóm
kupolája
csillan
szigorúan
az első
tétova sugarakban

Megriasztott nagy madár
zsákmányát eleresztve
felszáll a köd
lebegve
tornyok fölött

Dér-takaró alatt
a part vacog

Utcák
mozdulnak felém
váró karok

Hullámokon
a szél élém szalad
arcon legyint

Tetők pirulnak
ablakok szeme lobban

Körül
jégtáblák hátán táncol a nap

Bella Istvánnak

Fekete alkony
izzik a versed

az ég falán
nem lobban el
a jel

hova írtad:
Isten

lehajló
homlokán

Elhajló füvekbe

Árnyak nyomulnak
néma hadsereg
Elhajló füvekbe
kapaszkodik a fény
lábamnál elvérzik
Csaholó kutyáit
uszítja rám
a szél
bekerítenek
arcomba marnak
Jegenye köszörűkövén
a hold
jajgató pengeél